

[Statsministeren.]

ansvaret for aktstykket. Den omstændighed, at finansministeriet udøver en budgetmæssig kontrol med alle bevillingsansøgninger, kan naturligvis ikke fritage de enkelte ministerier for det fulde ansvar for de ansøgninger, de fremsender.

Derimod synes kommissionsdomstolens redegørelse at vise, at der med hensyn til, hvad man kan kalde det forberedende arbejde, har hersket uklarhed og usikkerhed med hensyn til, hvem der på hvilket tidspunkt skulle tage initiativ. Det fremgår af beretningen, at der under behandlingen af sagen er fremkommet flere beklagelige misforståelser mellem de personer, der har deltaget i sagsbehandlingen, og det må naturligvis føre til overvejelser af, om systemet kan forbedres, så den slags misforståelser kan undgås i fremtiden.

Derved er vi direkte inde i det tredje led af forespørgslen, spørgsmålet om en rationalisering af fremgangsmåden ved statens indgåelse af lejemål, køb af ejendom og egen bygherrevirksomhed.

Ved gennemlæsningen af redegørelsen får man det indtryk, at en hel del af misforståelserne er opstået derved, at der ved indgåelse af lejemål er en skarp adskillelse mellem brugeren — i dette tilfælde altså kildeskattedirektoratet — og den institution, slotsforvaltningen, som forbereder og indgår lejemålet.

Indtil 1954 var det sådan, at de enkelte styrelser selv indgik lejemål om lokaler. Det medførte en række ulemper i form af uensartede lejevilkår og unødigt indbyrdes konkurrence. I 1954 blev det derfor bestemt, at alle lejemål vedrørende kontorlokaler i Storkøbenhavn skulle administreres af boligministeriet med bistand fra Christiansborg slotsforvaltning. Slotsforvaltningen skulle efter anmodning fremskaffe lokalerne og, efter konkret bemyndigelse fra boligministeriet, afslutte kontrakterne i eget navn.

Kildeskattehussagen kunne tyde på, at man ved denne centralisering er gået et skridt for langt. Skønnet over, hvad der er behov for, kan selvsagt ikke udøves, uden at brugeren selv er med. Det er også et spørgsmål, om det ikke er heldigst, at den, der stiller lokalekravene, også er den, der må stå direkte til ansvar over for bevillingsmyndighederne med hensyn til ud-

gifterne. Redegørelsen synes også at vise, at det vil være formålstjenligt at gøre det klart for brugeren, at han fra starten er involveret i opgørelsen af det konkrete behov og i fremskaffelsen af lokalerne på en meget direkte måde. Derfor mener vi, at det skal overvejes, om man ikke bør vende tilbage til en praksis, hvorefter det er de enkelte styrelser, der selv overtager ansvaret for at fremskaffe lokaler og indgå lejemål. Det er klart, at de enkelte styrelser ikke kan være eksperter med hensyn til lokaleindretning og lejevilkår; derfor må Christiansborg slotsforvaltning i givet fald virke som bistandsorgan i de enkelte tilfælde, hvorved man vel også kan undgå en uønskelig indbyrdes konkurrence mellem styrelserne. Hensynet til ensartethed måtte i så fald tilgodeses gennem generelle retningslinjer for lokalernes anvendelighed, indretningsudgift, lejevilkår m. v.

Statens byggeadministration undersøges for tiden i administrationsrådet. Rådet mener, at hovedindsatsen under byggevirksohmheden nå lægges i de planlæggende og programmerende faser, således at fordyrende og forsinkende ændringer i projekterings- og udførelsesfaserne så vidt muligt undgås.

Arbejdet med disse problemer er næppe af egentlig departemental karakter. Der er tale om rent tekniske og administrative funktioner, som næppe er væsensforskellige fra, hvad større private byggevirksohmheder arbejder med. Man kunne, som det ærede medlem hr. Ømann sagde det, tænke sig dette henlagt under et direktorat; men man kunne også overveje som f. eks. i Sverige at henlægge disse funktioner til et organ, der drives på forretningsmæssig basis.

En mere gennemgribende omlægning her tror jeg som sagt er påkrævet, men den bør ikke gennemføres uden nøje forarbejde. Rent umiddelbart er der truffet bestemmelse om, at statens fremgangsmåde ved annoncering om lokaler vil blive ændret, og at sager vedrørende lokaleproblemer og lejemål til centraladministrationen pr. 1. maj 1969 er overført fra statsbyggekantoret til ministeriets budget- og personalekontor. Ministeriets rationaliseringsgruppe er samtidig blevet anmodet om i forbindelse med administrationsrådet at fremskynde den igangværende gennemgang af boligmini-